

Žrtev spovedne molčečnosti

Josip Spilman S. J.

trenutek se župnik obodgovorom. Loserju je obljubil, da ga ne bo da tudi ne bo povedal, da sploh videl. Če bi bil torej rekel, da je bil obločina Loser v samostanili brez dvoma zvalil na njega. Kaj takega bi spovednik ne rekel rad? Spovedancu, če tudi zato zunaj spovedi. Tudi se ne sme zdeti, da spovednik na kak način vеди drugačen, da bi sploh kako nanj uplivala. Saj vendar ni spadala spovedno molčečnost okoli da je stopil Loser v njegovo? Samo ob sebi govoril. Toda prišel je v samostan zato, da bi se spovedal. In če bi o tem tudi samignil spovednik, bi bil pravil spovedno molčečnost veliko nevarnost. Pa jaz povem, da je bil pred eno uro v moji sobi ne bo to povzročilo celo neljubih sprašanj? Sam pri sebi abbe Montmoulin, kdaj in kje sem ga videl? Kaj je pri meni hotel in z menoj govoril. Preisodnik bi me potem vprašal: "Kaj je bilo v zadregi. In če bi jaz odgovoril, to ne gre. Nič mar o tem sploh ne pravljaj, tedaj bi pač govoril, ki bi bil seveda umesten, napol izdal, da je za kako zadevo vesti kajpak za spoved. Tega smem za nobeno ceno! Zvedeli, da se je nocoj dal Loser, ki že toliko let pri spovedi, bi to pri teh cinah zbudilo najhujši To bi privedlo spovednost v največjo nevarnost tega ne smem. Rajši žrtev kot samo videz, opim prelomil svojo najsve-dolžnost spovedne tajno-si je dejal abbe Montmoulin in je odgovoril na župnikovo vprašanje, če se je Loser vrnil: "Kolikor vem, ni tako čudno se vendar ob-gled, gospod župnik! Zakaj vendar obotavljate s tako enim odgovorom?"

Montmoulin si je sku-sal te rastoče zadrege opaziti z opazko, da mu je in da ga glava boli; da mu prepriča škoduje odprtem poslopiju. Župnik: "Ker je bil cerkve-čoten in je še po spriče-gospoda župnika, se nam odaj ni treba zadrževa-ta je tu mrzel preprih. Ali onega drugega izhoda iz-tana kot ta vrata?"

o zadnji strani hodnika vrata. Ta pa so zakle- kot sem se prepričal," žandarm.

bro. Ali ne gre nobena stopnica iz tega stano-v pritičje, gospod žup-nik?"

je neka druga stopnica krajnem koncu Magdale-ne krila, ki vodi v veliko stansko kuhinjo, ki je se-stiskalnica za olje. Ker navadno zaklenjena, go-blanchard gotovo ni šla po Ne bi pa bilo izključeno, da šla skozi molitvenico, da di pomolila pred Najsvet-ni in da je potem šla po-letijski stopnici doli."

govoril je te besede s strahom in vedel je pač, da ondi našli umorjeno žen-recej nas tja peljite," župnik gre torej naprej, sle-mu trije gospodje. Sam

Očelova krivda

Povest. Spisal F.

(Nadaljevanje)

Kupice so zazvenele. Med stričevim govorom je bila slu-čajno navzoča tudi Micika, ki je ravno tedaj postavila na mizo kavo. Kri ji je šinila v lice, stopila je k oknu in gledala po cesti, da bi je ne izdala nesrečna rdečica. Spomenila se je besed Rokove matere, ki jih je bila govorila ono nedeljo popoldne v gorenji sobi. Pa kaj šele spomnila, saj je premišljevala te besede od tedaj sleherni dan od jutra do večera. Če je govorila mati tudi Roku o tej zadevi, ji ni bilo znano, pač pa se ji je zdelo, da tudi Rok misli tako kot mati. Steče v kuhinjo, da bi bila vsaj nekaj časa sama s svojimi srečnimi mislimi. Da bi njo revno siroto, — tako je rekel mladi Mlinar, ko jo je bil pripeljal na Koroško, in za tako so jo šetinovali tudi imeli — doletela, taka sreča, ko bi si vendar vsa-ka premožna deklica štela v največjo čast, če bi mogla po-stati mlada šetinka! O, hva-ležna mu hoče biti za to srečo do zadnjega dihljaja, vedno-vedno!

Nehote ji misli splavajo doli na Kranjsko, v rodno vasico, kjer je užila toliko žalosti, toliko bede, a tudi toliko sreče ob rajni preljubi mami. In oče? Ze sedemnajst let ni čula o njem. Pač ga je ljubila, molila je zanj vsaki večer, a ne-hote jo je vselej stresla groza in strah, ko je zmisllila nanj. Še bolj hoče moliti zanj in tudi bratu Janezu boče zabičila, da mora tako storiti. Ko bi vedel Rok, da ona ni sirota, da ima očeta v ječi, kaj bi neki dejal, kaj bi storil? O Bog, se ne bo-de-li zdrobila vsa njena sreča

v prah in pepel; sedaj še nima povoda, tedaj pa, ko bi jo on vprašal, če mu hoče biti družica v življenju, mu mora razo-deti strašno resnico.

V sobi zopet zvene kupice. Tresočim glasom je nazdravil Rok svoji materi, zatrjeval ji, da hoče biti posledje še boljši sin, kot je bil doslej, naj boče še naprej njegova dobra svetovalka in čuvajka, pa da noče nikdar druge družice, kot ta-ke, ki boče po volji nji, take, ki jo boče tako ljubila, kot jo ljubi on.

Vedela je mati, da prihaja-jo sinu besede iz srca. Srečna mati!

IX.

Pred sedemnajstimi leti je zaprla roka pravice težke du-ri za štajercem. Malone zadovoljnega se je začutil, ko je zaročljaj ključ in ga ločil od sveta. Vsaj ga ne bodo več iz-siroto, — tako je rekel mladi Mlinar, ko jo je bil pripeljal na Koroško, in za tako so jo šetinovali tudi imeli — doletela, taka sreča, ko bi si vendar vsa-ka premožna deklica štela v največjo čast, če bi mogla po-stati mlada šetinka! O, hva-ležna mu hoče biti za to srečo do zadnjega dihljaja, vedno-vedno!

In noči, te strašne, dolge no-či! Truden je legel na trdo posteljo in truden vstajal iz nje. Po dnevi ga je tuhtam pač zmotilo delo, lepil je nam-reč papirnate zavitke, a noči ni hotelo biti konec. Preme-taval se je po ležišču, vstajal in hodil po tesni celici gori in doli, da bi se uprutil in zaspal. Strašne sanje so ga mučile, planil je kvišku, plah strmel v

neprozorno temo in stokal. Ko-likrat ga je v sanjah grabil in lovil rajni umorjeni, srečaval ga na poti, v gozdu v Slavoniji, doma v Javorju, da, v cerkvi se mu je izza svetnika v ol-tarju prikazala krvava glava njegova.

"Ne bomo pozabili — ne bomo odpustili"

Pod tem naslovom prinaša "Svobodna Dalmacija," dnevnik Združene N.O.F. članek, v katerem se opisujejo strašni zločini in pokolji, ki jih vršijo okupatorji in domači fašisti nad narodom na otoku Braču. List pravi: "Nemški razbojnik so poklali množico ljudi in vršili nasilja nad ženami in dekleti, ropali in uničevali ter počenjali grozne zločine, ki se lahko rodijo samo v glavi bla-zneža, a izvaja jih samo Ne-mec. V vasi Pučišće so pobrali 50 vaščanov in jih odpeljali na ladjo. Drugi dan so našli na ulicah devet trupel. V Prazni-cah so požgali vse hiše in oro-pali vse imetje. Sedmim starč-kom, ki so še ostali v vasi, so nalili v usta bencina in jih ži-ve zažgali z njihovimi hišami vred."

MALI OGLASI

Kupim vaš avto

Plačam v gotovini za vaš av-to, naj bo katerega koli izdelka ali leta. Pokličite ENdicott 9712.

(June 24, 26, 28, 30)

Soba se odda

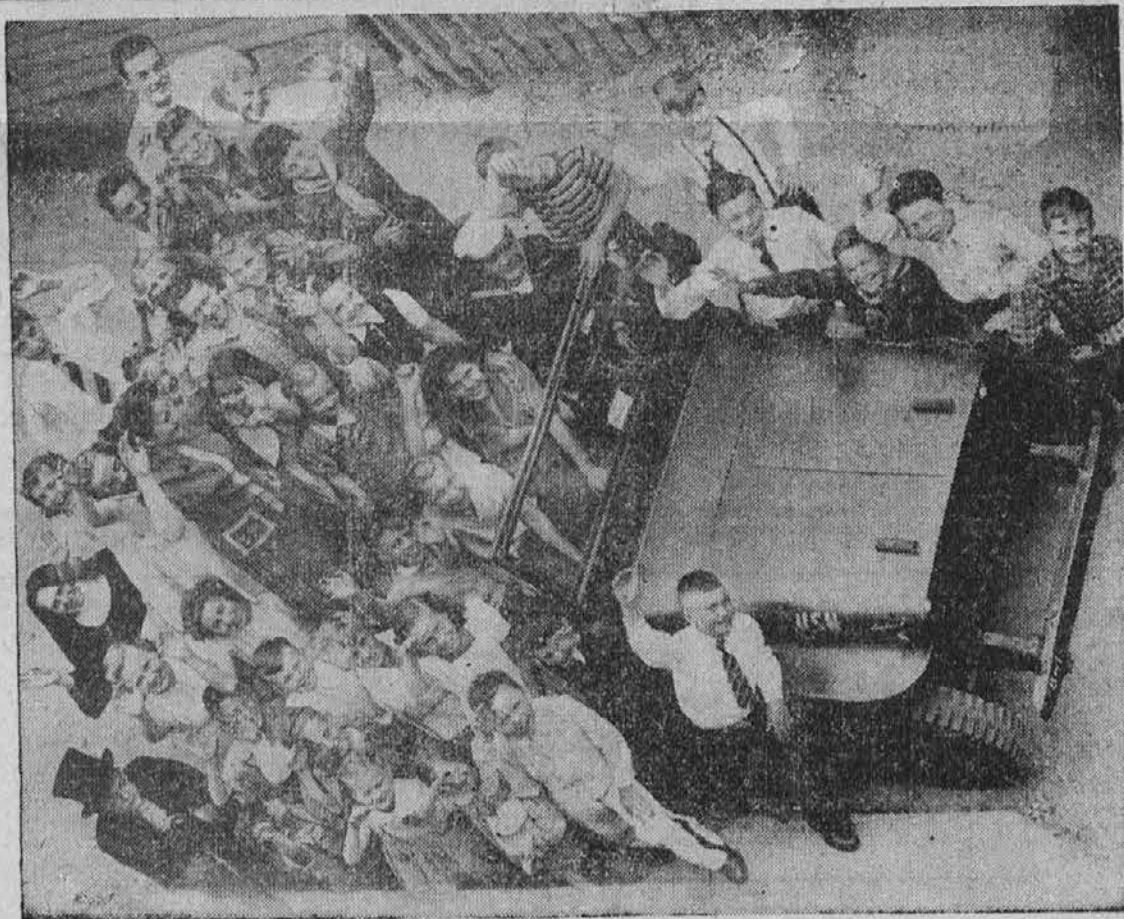
Odda se lepa soba z vsemi udobnostmi, poštenemu moške-mu. Zglasite se na 1161½ E. 61. St.

(149)

Ledenica naprodaj

Proda se ledenica, v katero se lahko dene 50 funtov ledu. Vprašajte na 1193 E. 61. St.

(150)

North Chicago (Waukegan), Ill. — Učenci slovenske šole Ma-tere božje so prejeli od federal-ne zakladniškega oddelka po-sebno pohvalno pismo, ker so pokupili toliko bondov in vojnih varčevalnih znamk, da je vlada

Ravnatelj OWI urada, Elmer Davis s karakteristično črno ovratnico sedeč za svoje pisalno mizo v pogovoru s časnikarskimi poročevalci v njegovem uradu v Washingtonu, D. C. Kot ravnatelj urada za vojne informacije jim gotovo ve največ povedati novic z bojišča.

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

POMOČNIKI

ZA STAVBINSKO TOVARNO

\$51.26 tedensko za 58 ur dela

Izkušnja ni potrebna, toda morajo biti dobri de-lavci. Nobena omejitev starosti. Prilika za napredek.

REPUBLIC STRUCTURAL IRON WORKS

1270 E. 53. Street

Slip Cover Cutter

za rezanje blaga na domu odjemalcev
Dober zaslužek
Dobra plača od kosa
Poln ali delni čas

THE HALLE BROS.

1229 Euclid Ave.

(149)

Rough Grinders

Bench Grinders

Portable Grinders

Heat Treat pomočniki

Kovaški pomočniki

in za druga splošna tovarniška dela

Plača od ure in overtime

Zglasite se pri

Steel

Improvement &

Forge Co.

970 E. 64 St.

severno od St. Clair

(149)

Moške in ženske

splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-lajnstva. Nobena starost ni ome-jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(x)

Oskrbnice

Poln čas

5:30 zvečer do 1:40 zjutraj

Šest noči na teden

V mestu

750 Huron Rd.

ali

700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden

Ako ste zdaj zaposleni pri voj-nem delu, se ne prigrasite.

Zahteva se dokaz o

državljanstvu

Urad za najemanje odprt:

8 zjutraj do 5 zvečer dnevno

razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

700 Prospect, soba 901

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescription Specialists

Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

ENdicott 4212

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Vendar pa ji vzplamti iskrica novega upanja, da je še vendar neka oseba na svetu, katera jo bode izpoznala in če je ravno sedaj trenutno oddaljena — ta oseba je bila Edward, njen dragi in ljubljeni soprog!

Sedaj se odpro vrata! Vstopil je Patrick kot ponavadi od preveč zavzete zganja z rdečim nosom v sobo. Ko si ogleda vse navzoče, pozdravi mirovnega sodnika in Sir Jozuata. Zavedel se je takoj, da se bode dalo tukaj zopet kaj cvenka prislužiti, ker je bil zadnji imenovan tukaj.

"Jim me je pustil pozvati! Jefferson se obrne k njemu in pokaže na Elizabeto.

"Poznate vi ono sedečo osebo Patrick?" vpraša on zvedavo.

Po navadi vedno pijani, ali trenutno precej prevdarni mož premotuje Elizabeto.

Mrs. Wilson je vam poznana Patrick, kako je sedaj, kaj mislite, je ta oseba tam sedeča Mrs. Wilson?" se obrne mirovni sodnik Jefferson na omenjenega.

Da bi bila to hčer nadplezavca Grahama Mylord?" zavpije Patrick in se sirovo zakrohota ter tleskne z obema rokama skupaj, "ta tam? Nikoli, in še enkrat ponovim nikoli!"

"Kako se imenuje ona Patrick katera je tako močno podobna Grahamovi hčeri?" vpraša na to črnc Jim.

"Ja! Tu jo imamo! Ta oseba je Elizabeto Robin iz Mount City Mylord! No sedaj vemo! Elizabeto Robin je svoji materi ubežala, tako sem slišal. Ta tukaj nas hoče samo varati z njeno podobnostjo z Mrs. Wilson, ker ji diši sreča! Ha, hočete mogoče tajiti, da niste vi Elizabeto Robin?" jo vpraša Patrick ter grozi Elizabeti z roko.

"Priznate, da ste Elizabeto Robin z Mount City?" se obrne mirovni sodnik Jefferson k Elizabeti, medtem pa se Jozua proti nji obrnjen prav peklenjsko krohota.

"Poglejte," pripomni on, "izgleda tako, kakor da bi ne bila zmožna niti vode skaliti in še manj mogoča komu sočutje obuditi!"

Stari Willy gleda en čas Patricka, en čas Elizabeto in ni več vedel, kaj naj misli.

"Odgovorite vendar Elizabeto Robin," zapove Jefferson.

Elizabeto se vzravna. Bolečina katera ji je tako grozno napolnjevala njeno revno srce, se ji je pričela radi takega grdega obrekovanja umikati.

"Jaz nisem dotična, katero vi imenujete," pripoveduje ona z resnim glasom, "jaz sem Elizabeto Wilson, tako gotovo kakor je solnce na nebesnem obokul!"

Na vsakega drugega bi te

izgovorjene besede napravile dovtip in prepričevalnost — na tukaj pričujoče v uradni sobi pa so ostale zrno usajeno na sivo staro skalo.

"Mi bomo kmalu do odločitve prišli, to naj nam ne dela velikih preglavic, doseči jo," reče mirovni sodnik Jefferson, "jaz bodem takoj vdovo Robin iz Mount City pozvati pustil, ona se naj tukaj izjavi, če je ta, tukaj navzoča njena hčer. Tako dolgo pa morate vi tukaj za ključavnico ostati," reče Jefferson ravnodušno Elizabeti, "tako zapoveduje moja dolžnost, da ne bode imeli nobene priložnosti v dotiko priti s vdovo Robin in ji natveziti kako prebrisano laž."

Elizabeto obstoji kakor okamenela. Nobena beseda ne pride iz njenih ust. Nobena žilica ne vstrepeče na njenem blestem obrazu.

"Tako je, naj se gre stvari kakor hitro je mogoče do dna, Mr. Jefferson," reče Jozua, "mojo izpoved imate. Jaz sedaj odidem."

Mirovni sodnik pozdravi Jozuata, s katerim se pa obenem tudi služabnik Willy odstrani.

"Oditite z Jimom v eno sobico v ozadju," zapove mirovni sodnik Jefferson Elizabeti, in pričakuje tam odločitve. Hm — sami niste hoteli drugače. Toraj vzemite vse posledice katere znajo nastopiti, na svoj rovaš!"

Važna priča

"Mali okraj Mount City leži kake dve milje oddaljen od Wilson City, pod vznožjem visokega gorovja.

Neki jezdec dirja dotičnega dne ko se je vršila omenjena razprava po cesti proti Mount City, in doseže po kratki ježi ta mali okraj.

Bil je krvoločnež Jozua. Zagledal je na cesti postarane moža, kateri se mu je približal; vstavil ga je in vprašal po vdovi Robin.

"O, vi morate po oni gorski cesti jezdit, Mylord," odgovori stari mož in pokaže smer, "na koncu te gorske ceste stoji mala hišica, in tam stanuje stara vdovica."

Jozua odjezdi v pokazani mu smeri in dospe na gorsko cesto, po kateri sedaj jezdi proti koncu, že videči hišici. Prišedši tja razjaha konja, in

ko ga priveže, vstopi v hišico. Ni dolgo trajalo, ko se zopet prikaže med hišnimi vrati. Neke stara ženica ga je spremljala, in bilo je slišati, kakor da bi se mu zahvaljevala.

Nato pa odveže Jozua konja in se zavijti na njega, ter odjezdi v drugi smeri proti Wilson Castle nazaj.

Kmalu po njegovem odhodu, se prikaže v daljavi pogorski cesti stara, težka kočija mirovnega sodnika. Počasi se približuje mali hišici na obronku, in postoji pred njo.

Vrata te stare kočije se odpro.

Patrick stopi iz kočije in se poda v hišico.

"Halo, vdova Robin!" kriči on.

Takoj po klicu se prikaže stara zgrbnata ženica, v kateri bi vsak presojevalec človeka, takoj izpoznal, da ni nikakega zaupanja vredna. Izgledala je bolj ciganskega pokoljenja in strašno zamazana. Njen obraz je bil ves mazulast, njen dolgi nos pa se je dotikal skoraj brade, in njena široka usta brez zob so bila vdrtla.

"Tukaj sem! Kaj zahtevate od mene Mylord?" vpraša ona, medtem pa z njenimi malimi svetlimi očmi premotuje doleca.

"Vi imate eno hčer, po imenu Elizabeto, stara, ali ni tako?" reče Patrick obrnen proti ti stari zgubani Mab Robin.

"Na uslugo Mylord, na uslugo! Ah, bogu naj bo potoženo — ta žlehnoba grda, ta nezvesti otrok mi je utekel pred kratkim časom in sedaj nevem kje se nahaja!"

Pojdite z menoj na Wilson City, jaz mislim, da smo vašo ljubeznjivo hčerko našli!"

"Na Wilson City? Takoj Mylord, takoj," odgovori stara Mab Robin in hiti v čumnatost po svoj stari, veliki plašč,

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlačenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v vaše polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem desti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča.

DR. J. V. ZUPNIK

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje. (June 23, 26)

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebšćine

NE POZABITE NAJPRED POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

White House Fat Saver

Mrs. Henrietta Nesbitt, White House housekeeper, knows it is just as important for housewives to save used cooking fats, as it is for farmers to plant an extra acre of soybeans. War Food Administration of the Department of Agriculture says either source supplies ingredients for battlefield medicines, munitions and essential industries. That's why household fat salvager has been a daily routine in the White House ever since Pearl Harbor.

Trebušne podpore

Pri nas dobite vse velikosti trebušne podpore

(Abdominal Supports)

Mandel Drug
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.

Elizabeto Wilson.

"Vam lahko sedaj potožim Mylord! Ona mi je utekla. Jaz sem jo iskala, iskala z veliko bolečino v srcu, toda za-

man, ni mi bila sreča dana, zopet najti — toda ostane vendar vedno moj ljubi in ti otrok!"

(Dalje prihodnjik.)

"AXIS DAYS ARE NUMBERED"

Jesse Carrill-Kinz Features, Inc.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE, ODKAR JE PRERANO UMRLA NAŠA ISKRENO LJUBLJENA IN NIKDAR POZABLJENA HČERKA IN SESTRA

Margie Kamber

ki se je merala že v cvetu svoje mladosti za vedno ločiti od nas dne 25. junija, 1940.

V poletju cvetje vse je prebujeno Z ljubeznijo mislimo na Tebe, le Tebe ni. Ti cvetka krasna, ker si tako rada imela nas vse, ker minila so že štirijeta, v naših srcih vlada žalost, odkar usahnili je Tvoj cvet, ko spomin na Tebe budimo.

Draga hči in ljubljena sestra, vse presgodaj si nas zapustila, spomin na Tebe draga Margie bo živel med nami do konca dni.

Zalujoči ostali:

JOSEPH in JULIA KAMBER, starši.
IRENE, sestra; FRANK in JOHN, brata.

Cleveland, O., 26. junija, 1944

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri- dajte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0622